

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ.

Ἀκαδημία τῶν ὠραίων τεχνῶν.

Τῆ 18)30 ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ἐτησία δημοσία συνεδρία τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ὠραίων τεχνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐγνωμεν νὰ δημοσιεύωμεν τακτικῶς τὰ κυριώτατα τῶν πρακτικῶν τῶν διαφόρων Ἀκαδημιῶν τῆς Γαλλίας, τῶν πολλῶν χάριν σημειοῦμεθα ἐνταῦθα ὅτι τὸ λεγόμενον Πανακαδήμιον (Institut) ἀποτελεῖται ἐκ πέντε ἀκαδημιῶν, τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας (Académie Française), τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων (Académie des Inscriptions et Belles-Lettres), τῆς Ἀκαδημίας τῶν ὠραίων τεχνῶν (Académie des Beaux-Arts), τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν (Académie des Sciences Morales et Politiques) καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν (Académie des Sciences). Οἱ ὄντες μέλη μιᾶς τῶν πέντε τούτων ἀκαδημιῶν δικαιούνται νὰ ὑπογράφωνται μέλη τοῦ Πανακαδημίου (membres de l'Institut). Ἄλλ' οἱ ὄντες μέλη τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας, ἴς ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐστὶν ὀρισμένος εἰς τεσσαράκοντα, ἄπερ καὶ ἀθάνατοι λέγονται, εἶνε δὲ ὑπέροχος πασῶν τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἐκλογή αὐστηρά, ὑπογράφονται μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας (Membres de l'académie Française) Σημειωτέον ἐνταῦθα πρὸς τούτοις, ὅτι τὸ ἐνίοις τῶν ἡμετέρων ἀπονεμηθὲν παράσημον ἀξιωματικοῦ ἀκαδημίας (Officier d'académie) οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς εἰρημένας ἀκαδημίας· τοῦτο ἀνήκει εἰς ἄλλας ἀκαδημίας εἰς αἰ διαερεῖται ἢ ἰαλλία ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς παιδείσεως, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην Université, ἔχουσαν πρόεδρον τὸν ἐπὶ τῆς παιδείσεως ὑπουργόν, ὃς καὶ μόνος ἀπονέμει διὰ διαταγῆς αὐτοῦ, ὑπὸ μόνου αὐτοῦ ὑπογεγραμμένης τὸ παράσημον τοῦτο ὡς καὶ τὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς δημοσίας παιδείσεως (Officier de l'Instruction publique). Ἄλλὰ πρὸς ταῖς πέντε Ἀκαδημίας ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἕτεροι μὴ καταλεγόμενοι ἐν τῷ Πανακαδημίῳ (Institut), ὡς ἡ Ἰατρική. Μετὰ τὴν παρέκθασιν ταύτην ἐρχόμεθα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν, ἧτις ἐποιήσατο ὡς εἴπομεν ἀρχόμενοι τὴν ἐτησίαν αὐτῆς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Παύλου Dubois. Κατ' αὐτήν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν μουσικοῦ τεμαχίου ἐπιγραφομένου μὲν Ἀμαδῖς συντεθέντος δὲ ὑπὸ Ἐδουάρδου Adenis, ὁ πρόεδρος ἐποιήσατο κατάλληλον προσλαλίαν, ἐν ἧ ἔμνημόνευσε τῶν θανόντων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, πλεξὰς τὸ ἐγκώμιον αὐτῶν. Ἀκολούθως ἀνεκνήρυχθησαν οἱ βραβευθέντες ἐν τοῖς διαφόροις διαγωνίσμασι τῆς Ἀκαδημίας καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κόμης Ἐρρίκος Delaborde, ἰσθβίος γραμματεὺς, ἀνέγνω ἀξιόλογον σημείωσιν περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ τὸ 1750 θανόντος γαλάτου καλλιτέγνου Meissonier.

Ἡ συνεδρία ἔληξε διὰ τῆς ἐκτελέσεως λυρικῆς μουσικῆς, ἧτις ἐβραβεύθη ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς μουσικῆς συνθέσεως.

Ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων

Ἐν Παρισίοις.

(Συνεδρία τῆς 12 νοεμβρίου (30 ὀκτωβρίου).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ πρόεδρος Ἀλεξάνδρος Bertrand ποιεῖται τὸ ἐγκώμιον τοῦ μαρκησίου Hervey de Saint-Denys, θανόντος τῆ προπαρελθούσῃ ἐβδομαδί. Ἀκολούθως ἡ Ἀκαδημία κηρύσσει κενὴν τὴν ἔδραν τοῦ Ἐρνέστου Renan, τῆς ἐτησίας δὲ δημοσίας συνεδρίας ὀρισθείσης τῆ 6)18 νοεμβρίου, οἱ τίτλοι τῶν ὑποψηφίων εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐξόχου συγγραφέως ἐξετασθήσονται ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην. ἡ δὲ ἐκλογή γενήσεται ἐπίσης μετὰ ὀκταήμερον, ἧτοι τῆ 20)2 δεκεμβρίου. Ὁ ἰσθβίος γραμματεὺς ἀνακοινοῦται δύο ἐπιστολάς τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείσεως ὑπουργοῦ κ. Bourgeois περὶ τῆς εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀσίαν ἀποστολῆς τοῦ Dutreuil de Rhins. Ὁ κ. S. Reinach ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πραγματείας αὐτοῦ περὶ τῶν παραδόσεων, αἵτινες συνδέονται πρὸς τὰ μεγαλιθικὰ μνημεῖα. Σημειοῦται δὲ τὴν συγγένειαν τῶν μύθων τούτων μετὰ τῶν ἀποτελούντων τὴν πελασγικὴν θρησκείαν πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πανθέου. Ὁ κ. Reinach συμπραίνων λέγει ὅτι εἶνε φανερόν ὅτι πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τῆς μεγάλης ἐνώσεως τῆς συντελεσθείσης διὰ τῆς βωμαϊκῆς κατακτήσεως, ὑπῆρξεν ἑτέρα ἔνωσις, ἴς ἡ αἰτία μενεῖ δι' ἡμῶς ἄγνωστος. Ἡ μόνη ἀποδεκτὴ ἐξήγησις, ἣν δύναται τις νὰ δώσῃ ἐστίν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἣν ἠκολούθησεν ὁ πελασγικὸς λεγόμενος πολιτισμὸς ἦν ἀπὸ τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν οὐχὶ δὲ ἡ ἐναντία ὡς γενικῶς ἐπιστεύετο.

Μετὰ τὸν κ. Reinach ὁ διαπρεπὴς ἑλληνοιστὴς κ. Ἀλφρέδος Croiset ὑποβάλλει τῆ Ἀκαδημίᾳ τὸ κείμενον τοῦ ἀναγνώσματος, ὅπερ ἔμελλε νὰ ποιήσῃ κατὰ τὴν ἐτησίαν δημοσίαν συνεδρίαν καὶ ὅπερ ἐπιγράφεται: Ἡ τέχνη καὶ τὰ ἠθῆ ἐν τοῖς νέοις λόγοις τοῦ Ἰπερείδου.

Ἐἶτα ὁ κ. Julien Havet ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν ὑπομνήματος τοῦ κ. Félix Robiou «περὶ τῆς θρησκευτικῆς καταστάσεως τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα π. Χ.».

Ἀκαδημία τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν

Ἐν Παρισίοις.

Συνεδρία τῆ 30/12 νοεμβρίου.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδρίας, γενομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γεωργίου Pigot, ὁ ἰσθβίος γραμματεὺς ἀνακοινοῦται τὰς ἐπιστολάς τῶν ἐξ ὑποψηφίων εἰς τὴν κενθεῖσαν θέσιν ἐν τῷ τμήματι τῆς πολιτικῆς οικονομίας διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Courcelle Seueuil.

Ὁ κ. Ἰούλιος Simon πλαίει τὸν ἔπαινον τῶν ἐξῆς συγγραμμάτων, ἅτινα κατατίθησιν ἐν ὀνόματι τῶν συγγραφέων αὐτῶν: *Mélanges inédits* τοῦ Montesquieu, ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ βαρῶνου Montesquieu· *Puissance militaire des États de l'Europe*, ὑπὸ Molard.

Ὁ κ. Daresté προσφέρει τοῖς συναδέλφοις αὐτοῦ τὸ β' τεῦχος τοῦ *Recueil des inscriptions juridiques grecques*,